

Z cizích revuí.

Artilleristische Rundschau, ročník VI. (1930/31), sešit 4.

1. Novodobé velení dělostřelectva. (Autor neudán.)

Motorisace dělostřelectva a neodposlouchatelné bezdrátové spojení jsou dva dosud nesplněné (nebo jen částečně) požadavky moderního dělostřelectva. Rychlost jak v pohybu, tak i ve střelbě musí být cílem každého moderního velitele dělostřelectva, zvláště je-li ho málo. K ochraně pochodu v dnešní době pancéřových aut a letadel nestačí dělostřelectvo s koňským potahem.

Velitel dělostřelectva divise vede své dělostřelecké jednotky takticky — velitel divise musí je postavit vedle sebe. Za pochodu bude jen málo dělostřelectva přiděleno k ochraně pochodu. Za přibližovacího pochodu přidělí a podřídí pravidelně 1 lehký oddíl každé pochodové skupině, 3. oddíl a hrubé (těžké) dělostřelectvo pochoduje s 3. p. plukem divise. Předvoje zjednávají dotyk. Jsou-li nepřátelská vojska slabá, pomůže si vlastní pěchota s přiděleným dělostřelectvem. Uvázne-li někde postup, musí se velitel dělostřelectva divisního rozhodnouti, má-li ostatní dělostřelectvo zasaditi nebo vyčkati vyjasnění situace; to je nejtěžší problém. Vyvíjí-li se boj na všech stranách stejně, je třeba vyjádřiti převahu na jednom místě zasazením dělostřelectva.

Je-li velitelem divisního dělostřelectva velitel pluku, odevzdá velení pluku mladšímu — obě funkce — taktickou i technickou — nemůže zastávati.

V obraně (nepřítel není v dotyku) je třeba vysunouti daleko vpřed malé oddíly dělostřelectva a pěchoty na autech, které překvapují palbou nepřítele v soutěskách nebo v hustých formacích a ustupují, aby svůj manévř na jiném vhodném místě opakovali.

Obrana proti tankům náleží pěchotě, proto tato musí býti proti nim opatřena vhodnou zbraní.

Poměr kanonů k houfnicím v dělostřelectvu divise má býti 1:2. Poměr mezi děly s rasantní a strmou drahou střely u těžkého dělostřelectva 1:1.

Článek zdá se prozrazovati pisatele jako zkušeného válečníka, dnes vojenské služby vzdáleného.

2. Předpisy francouzské armády: Dělostřelectvo v boji. Plukovník m. sl. von Nippold. Článek podává velmi přehlednou a v celku nestrannou recenzi nedávno vydaného stěžejního předpisu francouzského dělostřelectva „Artillerie au combat“.

V závěru, přes výtku přílišné schematicčnosti a obsažnosti přiznává autor článku předpisu promyšlenost a logičnost v uspořádání, kteréžto vlastnosti přičítá možnosti francouzské armády zhodnotiti válečné zkušenosti mírovou prací.

3. O různých způsobech motorisace dělostřelectva. Blümmer.

Článek pojednává o provedených pokusech v poslední době v různých státech. Tak v Americe r. 1929 konány zkoušky s děly a traktory naloženými na autech. Průzkum prováděn na housenkových autech. Mjr. Cole ve „Field Artillery Journal“ konstatuje, že takto dopravované dělostřelectvo jen stěží se pohybuje v proudu společně s pěchotou a blokuje silnice při nakládání i skládání. Zavrhuje též způsob nerozlučného spojení motoru s dělem (motorové lafety). Nejvhodnějším způsobem je tažení děla traktorem kolovým, který možno přeměnit na housenkový. Lehký oddíl takto dopravovaný čítal by 55 traktorů a 33 lehkých nákladních aut (výpočet a účel jednotlivých vozů uveden).

V Anglii byly konány téhož roku obdobné pokusy s naloženými děly i traktory na autech — též tříosých, mimo to s 8'37 kanonem, taženým hospodářským traktorem a naloženým na speciálním podvozku. Autor upozorňuje na podobný způsob italský, kde dělo je naloženo na dvoukolovém, dobře vyváženém a vypérovaném podvozku.

4. Několik dělostřeleckých válečných zkušeností. Kpt. Gallwitz.

V zajímavém článku shrnuje autor v několika příkladech své válečné zkušenosti velitele baterie z dělostřelecké střelby a upozorňuje na důležitost zachovati podobné zkušenosti pro příští důstojnický sbor, který válku neprodělal a kterému dělostřelecká střelnice v míru a předpisy nedají vše, co potřebuje pro válku.

Důležitost přímého míření. Nejen proti útoku pěchoty, jezdeckta nebo tanků zachrání přímá střelba život celé baterie. Autor líčí celkem tři případy, kdy se ocitl se svojí baterií v přímé střelbě nepřátelského dělostřelectva, které opět duchapřítomnou přímou střelbou včas umlčel. Poučení: výcviku v přímém míření věnovat patřičnou pozornost.

Nepřesnost map. Zvukoměrná četa zjistila bezpečně nepřátelskou baterii. Velitel baterie při zanesení do mapy zjistil, že baterie stojí uprostřed jezera. Přes to zahájil palbu zjištěnými prvky a nepřátelskou baterii umlčel. Poté se ukázalo, že baterie stála nikoli uprostřed, nýbrž na břehu zmíněného jezera, ale mapa nesouhlasila se skutečností.

Určení účinku v cíli. Pisatel článku střelil na ruský úkryt lehkým kanonem — celkem 10 ran, z nichž 4 padly do zákopu, 2 přímo do úkrytu. Byl tím úplně spokojen — později se ukázalo, že účinek nebyl celkem žádný a že by bývalo třeba ještě nejméně 20 dalších ran, aby úkryt byl rozbit.

Obtíže pozorování. S ruské strany počal za všeobecného ticha střilet minomet střední ráže. Nůžkovým dalekohledem nebylo lze jej nalézt. Velitel baterie tedy nejprve vyslouchal směr, odkud minomet střelí, a pak také našel v dalekohledu obláček, vzniklý při odpálení. Poučení: 1. Střelba minometu měla být maskována střelbou s několika stran. 2. Cíle ve válce vypadají jinak než na střelnici.

Podobných příkladů uvádí autor ještě několik a článek bude mít pokračování v dalším čísle. Každý velitel baterie přinesl si z války hrst podobných zkušeností, jistě pro toho dělostřelce, který válku neprodělal, velmi poučných a takových, o kterých se nikde nedoče. Jsem přesvědčen, že by je redakce „Děl. rozhledů“ ochotně přijala k uveřejnění.

5. Das artilleristische Vorkommando (kpt. Heiligenbrunner) je průzkumný oddíl, vyslaný dělostřeleckými jednotkami již zasazenými, pověřenými průzkumem a vykonáním všech přípravných prací pro střelbu posilových dělostřeleckých jednotek, které zatím nejsou k dispozici.

Článek analyzuje práci tohoto oddílu, jeho úkoly za různých okolností, průzkum pozorovatelem, palebného postavení, pořadí jednotlivých úkonů, topografické práce, že se činnost podobného oddílu nikterak neliší od činnosti jakéhokoli jiného průzkumného oddílu, je samozřejmé. Článek je dosti podrobný, logicky uspořádaný a svým předmětem (polní služba dělostřeleckého oddílu) aktuální. V přípravě směru se dočteme, že Němci nepracují se základním směrem a deklinačními stanicemi. Způsoby přípravy směru v článku naznačené jsou buď přesné, ale obtížné, nebo rychlé, ale nepřesné.

6. 52 cm houfnice Schneider-Creuzot jako železniční dělo. Dr. F. Mouths, mjr. m. sl. Článek obsahuje krátký popis a techn. údaje. (Ráže 52 cm, délka hlavně 16 ráží, váha střely 1400 kg, počáteční rychlost 500 m/sec., max. dostřel 18.000 m, celková váha 265.000 kg.)

7. Kotázcerážená mořních děl protiletadlových. Kontreadmirál m. sl. Punt. Článek zabývá se nejprve způsoby útoku letadel na válečnou loď v pohybu: vrhání pum za vodorovného letu letadla nebo řitivšího se letadla kolmo nad cíl až na 100 m, vrhání torpéd a střelba letadla z kulometu na nekrytou posádku. Autor, vycházející z jednotlivých způsobů útoku, uvažuje o nutných vlastnostech dělostřeleckého materiálu, který jim má čelit. Článek je obsažný, podává podrobné technické údaje a bude zajímati naše protiletadlové odborníky přes to, že jeho předmět nemá pro nás přímého významu.

8. Ve stále rubrice „Z cizích dělostřelectev“ je uvedena organizace dělostřelectva v Kanadě a Portugalsku.

Pplk. Jan Pelikán.